

ממכתביהם של חיילים יהודים בצבאות בעלות הברית

אני משרת בצבא המולדת [ברית המועצות] מאז שמלאו לי 18 שנה. [...] במלחמה בגרמנים אני נלחם מיומה הראשון. [...] נפצעתי אך לא נטשתי את חיילי. [...] הניצחון קרוב. בקרוב נהיה על סף ביתו של האויב. בקרוב ידבקו לרגלינו רגבים מאדמת גרמניה, ואז ניישב את החשבון המלואו, על באבי יאר בקייב ועל כל אלפי ההתקפות על ערים אחרות ועל הקרבנות השלווים שרצחו הגרמנים.

דברים שאמר לאוניד איליץ' בובר בעת פגישה של הוועד היהודי האנטי-פשיסטי, אפריל 1944.

לאוניד איליץ' בובר, גיבור ברית המועצות, לחם בקרב קורסק בקיץ 1943. גיס גרמני משוריין בחיפוי של חיל האוויר עמד מול הגדוד שבובר פיקד עליו. הגדוד הצליח לפגוע ב-13 מתוך 20 הטנקים שמולו והאחרים נטשו את המערכה. גם כשחזרו הגרמנים, לא ויתר הגדוד של בובר ובהנהגתו הדף אותם. בובר נפצע אך נשאר עם חייליו.

Shapiro Gershon, **Under fire**, p.58

קצין הטיס האל יאן דנט מסידני [אוסטרליה] שירת בחיל האוויר המלכותי של בריטניה. הוא הוצב ביחידה של מטוסי חוף שתפקידם היה לערוך טיסות סיור בתעלה האנגלית כדי לגלות פלישה אפשרית לחופי בריטניה. כמו כן היחידה סיירה בחופים אחרים כדי לגלות צוללות המתקרבות לחופים. וכך כתב להוריו בסידני לפני שיצא לאחת מן המשימות הללו:

[...] אני יוצא למשך חודש לתפקיד חשוב שסיכונו רב מהרגיל, ולא משום שאני אחד מהבחורים המסתכנים האמיצים [...] אני חייב לצבור נסיון קרבי אמיתי. יקירי, זיכרו נא כי התנדבתי לשירות ולפעולה זו לא רק למען האנשים החופשיים באשר הם, אלא גם בהיותי יהודי, כדי שאוכל לתקוף ולהפיל במו ידי חלק מאותה מכונת מלחמה נאצית.

האל דנט לא שב ממשימה זו – מטוסו נעלם מעל מפרץ ביסקייה.

אפשטיין, יהודי אוסטרליה במלחמה, ע' 319

בתוך אפרת בלברג, **חיילים יהודים בצבאות שנלחמו בגרמניה הנאצית במלחמת העולם השניה** (יד ושם, 2005), ע' 21, 36-37